

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๙/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๖/๒๕๖๓

วันที่ ๑๘ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายเสฐียร ศรีเมือง ผู้ร้อง
ตุลาการศาลปกครองกลาง ที่ ๑
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเสฐียร ศรีเมือง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเสฐียร ศรีเมือง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนเป็นผู้แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่ทางการเมืองของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เอื้อประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้องต่อคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) ต่อมาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขแดง ที่ อม. ๑/๒๕๕๓ ให้ทรัพย์สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้ร้องยื่นหนังสือ ต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ขอให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งดำเนินการต่อจาก คตส. พิจารณาจ่ายเงิน สิบบนให้แก่ผู้ร้องตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการจ่ายเงินในการดำเนินการ เกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙

แต่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ปฏิเสธการจ่ายเงินตามระเบียบดังกล่าว เนื่องจากตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่าในการไต่สวนของ คตส. และคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวก็ไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อหรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงของผู้ร้อง จึงมีมติว่าผู้ร้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบน ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่จ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ร้องเป็นการละเมิดสิทธิ ละเมิดคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔

ผู้ร้องฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กล่าวอ้างว่าการที่ตุลาการศาลปกครองกลาง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) พิพากษาโดยใช้อำนาจความเป็นอิสระตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ พิจารณาคดีล่าช้า และพิพากษายกฟ้อง และยังกล่าวอ้างว่าการที่ตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๒) พิพากษาให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ มีอำนาจพิจารณาจ่ายเงินสินบนแก่ผู้ร้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ระเบียบดังกล่าวกำหนดไว้ แต่ไม่ออกคำสั่งบังคับตามคำขอ ทำให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่พิจารณาจ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ร้อง การกระทำความผิดดังกล่าวของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ในการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งไม่เป็นไปตามกฎหมาย มีอคติ ไม่สุจริต ไม่เป็นธรรม ละเมิดสิทธิของผู้ร้อง ละเมิดคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามที่ได้ถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๑ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๐

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ นอกจากนี้ กฎหมายไม่ได้บัญญัติให้องค์กรอื่นสามารถก้าวล่วงอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลหรือบัญญัติหลักการอันขัดต่อหลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษาและตุลาการ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๑ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒ (๒) แต่ไม่ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ (๑) เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้อง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ (๒) และมาตรา ๒๓๑ (๑)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่เป็นไปตามกฎหมายและละเมิดคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๑

(๒) การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ ๓ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔

(๓) การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ และมาตรา ๒๓๑

(๔) มีคำสั่งให้หน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินสินบนพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ร้องนับแต่วันที่พ้น ๓๐ วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น

ยังคงมีอยู่ที่ยื่นคำร้องได้ทราบว่าการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘
วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง
ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง
ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า
เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า
“การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก
การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณี
อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนด
กระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้อง
กล่าวอ้างว่าการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่พิจารณาคดีล่าช้าและนำพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒
วรรคหนึ่ง (๒) มาใช้พิพากษายกฟ้อง และการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ไม่ออกคำบังคับ
ทำให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่พิจารณาจ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ร้อง เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย
ละเมิดคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๑ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๐ และการที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่จ่ายเงินสินบนแก่ผู้ร้องตามระเบียบคณะกรรมการ
ตรวจสอบว่าด้วยการจ่ายสินบนในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำ
ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิของผู้ร้อง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๓๔ เห็นว่า การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน
แจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม
แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยดุลพินิจในการพิจารณา

- ๕ -

พิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ และมติของผู้ถูกร้องที่ ๓ ว่าผู้ร้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนตามระเบียบดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมายและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้ร้องเคยยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในส่วนนี้และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้วตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๙/๒๕๖๓ คำร้องของผู้ร้องในส่วนนี้ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับคำร้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

ส่วนที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ (๑) เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ (๒) และมาตรา ๒๓๑ (๑) นั้น เห็นว่า ผู้ร้องสามารถใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครองได้ จึงเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๖๘/๒๕๖๓)

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

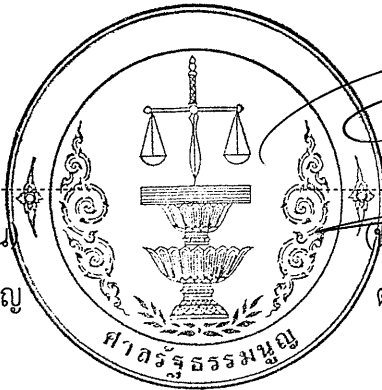
(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ